

Komentár evanjelia na nedeľu 19. týždňa v Cezročnom období (cyklus B) – chlieb, ktorý zostúpil z neba

Komentár na nedeľu 19. týždňa v Cezročnom období (cyklus B). „Ja som živý chlieb“. V tejto hlbokej a krásnej reči nás Pán vyzýva, aby sme nereptali nad vecami, ktorým nerozumieme, ale aby sme sa nechali získať božskou logikou viery, ktorá nás pozýva žasnúť nad veľkou sviatosťou Eucharistie.

Evanjelium (Jn 6, 41-51)

Židia šomrali na Ježiša, lebo povedal:
„Ja som chlieb, ktorý zostúpil z
neba,“ a hovorili:

„Vari to nie je Ježiš, Jozefov syn,
ktorého otca a matku poznáme? Ako
teda hovorí: ‚Zostúpil som z neba!?’“

Ježiš im odpovedal:

„Nešomrite medzi sebou! Nik
nemôže prísť ku mne, ak ho
nepritiahne Otec, ktorý ma poslal. A
ja ho vzkriesim v posledný deň. U
prorokov je napísané: *‚Všetkých bude
učiť sám Boh.’* A každý, kto počul Otca
a dal sa poučiť, prichádza ku mne.
Niežeby bol niekto videl Otca; iba
ten, ktorý je od Boha, videl Otca.
Veru, veru, hovorím vám: Kto verí,
má večný život.

Ja som chlieb života. Vaši otcovia
jedli na púšti mannu a pomreli. Toto
je ten chlieb, ktorý zostupuje z neba,
aby nezomrel nik, kto bude z neho
jesť. Ja som živý chlieb, ktorý zostúpil

z neba. Kto bude jesť z tohto chleba, bude žiť naveky. A chlieb, ktorý ja dám, je moje telo za život sveta.“

Komentár

V dnešnom evanjeliu počujeme Pána hovoriť slová, ktoré majú veľkú hĺbku a krásu. Svätý Ján predkladá reč o Chlebe života hneď po dvoch zázrakoch, kde vidíme Ježišovu moc nad prírodou. Prvým je rozmnoženie chlebov pred očami zástupu; druhým je chodenie po vode, ktoré videli len apoštoli.

V tejto súvislosti niektorí Židia vstupujú do dialógu s Pánom, aby komentovali udalosť s chlebmi, a Ježiš využíva príležitosť, aby vysvetlil, že dôležitý nie je pokrm, ktorý posilňuje pozemský život, ale chlieb, ktorý zostupuje z neba a slúži pre večný život. Ba čo viac, Ježiš sa s

týmto chlebom života tajomne
stotožňuje, čo poslucháčov
nenecháva ľahostajnými. Možno to
mnohí považovali za absurdné a
neúctivé: „Židia šomrali na Ježiša,
lebo povedal: *Ja som chlieb, ktorý
zostúpil z neba*“ (v. 41).

Reptanie ľudí – naše reptanie,
šomranie – na Božiu logiku a
prozreteľnosť nie je ničím novým. Ich
predkovia podľahli tomuto
pokušeniu už pred stáročiami na
púšti. Pri tej príležitosti sa tiež ocitli
pred prorokom Mojžišom, ktorý im
sľúbil chlieb z neba, mannu, ktorá ich
bude živiť počas celej cesty do
zasľúbenej zeme.

Vyvolený ľud sa však nedokázal
pozerať Božími očami, chýbala mu
väčšia viera a po niekoľkých dňoch
sa začal sťažovať, túžil po jedle, ktoré
mal, keď bol otrokom v Egypte,
zdanlivo lákavejšie: „Izraeliti plakali
a hovorili: *Kto nám dá jesť?*“

Spomíname si na ryby, ktoré sme v Egypte jedli zadarmo, na uhorky, melóny, pór, cibuľu a cesnak, ale teraz sú naše duše vyprahnuté; nevidíme nič iné ako mannu“ (Num 11, 4-6).

Títo ľudia nechceli vstúpiť na Božie cesty viery, chceli viditeľné znamenia. Ale jediné, čo mali pred sebou, bol Ježiš, ktorého otcom bol Jozef. Tento muž z Galiley však neustále opakoval, že jeho Otcom je sám Boh, a práve preto mohol tvrdiť, že je chlebom, ktorý zostúpil z neba.

Je krásne pozorovať, ako sa Ježiš čoraz jednoznačnejšie stotožňuje s chlebom, ktorý je teda *chlebom večného života*. Potvrdzuje: „Toto je ten chlieb...“ (v. 50), „*Ja som ten chlieb...*“ (v. 51), „ten chlieb je *moje telo*“ (v. 51). Dnešný deň je dobrou príležitosťou vyprosiť si veľkú vieru vo sviatosť Eucharistie. Nechceme šomrať na Božiu logiku, ale jednoducho a zbožne sa skloniť pred

tajomstvom Ježišovej reálnej prítomnosti, ako nás to pri nespočetných príležitostiach učil svätý Josemaría:

„Predstav si všetko najkrajšie a najvznešenejšie na zemi... všetko, čo lahodí mysli a ostatným schopnostiam... všetko, čo uspokojuje telo i zmysly... Svet a ostatné svety, ktoré žiaria v noci: celý vesmír — toto všetko, aj so splnenými pochybami želaniami tvojho srdca... nie je nič, vôbec nič a menej než nič v porovnaní s mojím Bohom — tvojím Bohom! Nekonečný poklad, najkrajšia perla nevýslovnej ceny, pokorený, stal sa otrokom a ponížil sa na úroveň sluhu v maštali, v ktorej sa chcel narodiť, v Jozefovej dielni, vo svojom utrpení a v svojej potupnej smrti... v bláznovstve Lásky v Najsvätejšej sviatosti“ (*Cesta*, bod 432).

Martín Luque // Karolina Grabowska - Pexels

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/domingo-
b-to-19/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/domingo-b-to-19/) (10.08.2025)